

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/19731 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 22 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 mei 2003, voor zover thans van belang, heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 29 maart 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 juni 2007, verzonden op 27 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

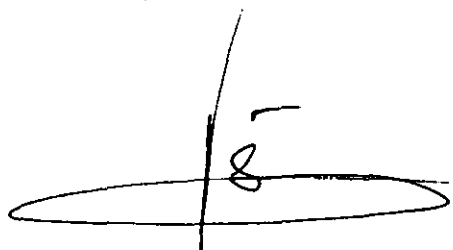
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 augustus 2007

307.

Verzonden: 29 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres : Postbus 75718, 1118 ZT Schiphol

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax (020) 8897875
Internet www.ind.nl

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

Kenmerk Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Nummer: 9911-15-8037

Op 6 juni 2003 is namens _____, nationaliteit: Afghaanse, geboren op _____, verder te noemen betrokkene, een bezwaarschrift ingediend, gericht tegen de beschikking van 9 mei 2003, waarbij aan betrokkene niet een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet, is verleend.

Derhalve wordt het bezwaarschrift geacht te zijn gericht tegen het niet verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

De inhoud van het dossier is betrokken bij de besluitvorming.

Betrokkene is, naar zijn zeggen, op 10 november 1999 Nederland binnengekomen en heeft zich op dezelfde dag aangemeld bij de Korpschef van Gelderland-Midden. Op 15 november 1999 heeft betrokkene een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend.

Op 16 november 1999 heeft het eerste gehoor plaatsgevonden. Vervolgens is betrokkene op 23 december 1999 te Arnhem tijdens een nader gehoor in de gelegenheid gesteld bovenvermelde aanvraag toe te lichten. Vervolgens heeft op 13 juni 2002 te _____ en op 29 november 2002 te _____ een aanvullend gehoor plaatsgevonden. Van alle gehoren, die met de hulp van een tolk in de Dari taal hebben plaatsgevonden, is een rapport opgesteld. Betrokkene heeft bij brieven van 14 januari 2000, 20 november 2002 en 21 november 2002 gebruik gemaakt van de mogelijkheid schriftelijk wijzigingen en/of aanvullingen op de inhoud van het genoemde rapporten van gehoor aan te leveren.

Op 12 februari 2003 is naar aanleiding van deze aanvraag een voornemen tot afwijzing van de aanvraag kenbaar gemaakt. Betrokkene is in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze hierop schriftelijk naar voren te brengen. Betrokkene heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt.

Bij beschikking van 9 mei 2003 is de door betrokkene ingediende aanvraag om toelating als vluchteling niet ingewilligd wegens de toepasselijkheid van artikel 1(F). Daarnaast is een vergunning op grond van het driejarenbeleid onthouden.

Namens betrokkene is bij brief van 6 juni 2003 beroep ingediend tegen de beschikking voor zover betrekking hebbende op het afwijzen van de asielaanvraag. Op dezelfde datum is een bezwaarschrift ingediend gericht tegen het niet verlenen van een verblijfsvergunning regulier.

Het bezwaarschrift is bij beschikking van 11 juli 2003 ongegrond verklaard. Op 7 augustus 2003 is namens betrokkene beroep ingesteld tegen dit besluit. Tevens is op die datum een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend.

Bij uitspraak van 25 mei 2005 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Den Haag, het beroep ongegrond verklaard voor zover betrekking hebbende op het afwijzen van de asielaanvraag en het beroep gegrond verklaard voor zover betrekking hebbende op de ongegrondverklaring van het bezwaarschrift van 6 juni 2003.

Bij uitspraak van 26 mei 2005 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Den Haag, het verzoek om een voorlopige voorziening niet-ontvankelijk verklaard.

Op 30 juni 2005 is namen betrokkene hoger beroep ingesteld. Bij uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 29 september 2005 is de aangevallen uitspraak bevestigd.

Betrokkene is op 10 januari 2006 gehoord door een ambtelijke commissie. Van dit gehoor is een verslag gemaakt.

Bij brieven van 28 februari 2006 en 14 maart 2006 heeft betrokkene zijn bezwaarschrift nader aangevuld.

De rechtbank heeft overwogen dat het besluit van 7 augustus 2003 onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd is. Artikel 3.77 van het Vreemdelingenbesluit, had ten onrechte aan het besluit ten grondslag gelegen. Met inachtneming van deze uitspraak, hetgeen ter aanvulling daarop in het bezwaarschrift is aangevoerd en hetgeen ter zitting is gesteld, wordt het volgende overwogen.

Ingevolge C2/9.3 van de Vreemdelingencirculaire komt de vreemdeling in onderlinge samenhang met B1/2.2.4 van de Vreemdelingencirculaire, niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 3.6, onder b, van het Vreemdelingenbesluit, zoals dat gold voor de inwerkingtreding van het besluit van 10 september 2003 tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 in verband met het vervallen van het driejarenbeleid (Staatsblad 2003, 364).

In C2/9.3 van de Vreemdelingencirculaire is bepaald dat de omstandigheid dat een vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid als contra-indicatie geldt voor het verlenen van betreffende ambtshalve verleende verblijfsvergunning regulier. Het algemene beleid inzake de weigering van verblijf bij gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid, zoals bepaald in B1/2.2.4 van de Vreemdelingencirculaire is van toepassing. Uit B1/2.2.4.1 van de Vreemdelingencirculaire blijkt dat dit algemene beleid voor wat betreft de eerste verblijfsaanvaarding is gebaseerd op de artikelen 3.77 en 3.78 van het Vreemdelingenbesluit.

Voorts wordt hier verwezen naar C1/5.13.3 van de Vreemdelingencirculaire, waar eveneens wordt bepaald dat indien er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1 F van het Vluchtelingenverdrag, deze vreemdeling op grond van artikel 3.77 van het Vreemdelingenbesluit niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier.

Gelet op bovenstaande heeft betrokkene niet voldaan aan de voorwaarden voor verlening van een vergunning en komt betrokkene derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier op grond van het driejarenbeleid. De omstandigheid dat betrokkene reeds zes jaar in Nederland verblijft, maakt dit niet anders.

Ter zitting is tevens naar voren gebracht dat artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag eerder ten onrechte is tegengeworpen. Ter onderbouwing hiervan is een brief van de hand van betrokkene overgelegd waarin betrokkene zijn functie uiteenzet en tevens nader beargumenteert dat hij niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor mensenrechtenschendingen. Overwogen wordt dat het bezwaarschrift ten aanzien van het driejarenbeleid thans ter beoordeling voor ligt. Blijkens de uitspraak van 25 mei 2005 is de rechter van mening dat artikel 1 (F) terecht op betrokkene toepasbaar is geacht. Deze uitspraak is vervolgens op 29 september 2005 door de Afdeling bevestigd. Derhalve behoeft artikel 1 (F) thans geen behandeling. Gelet op de genoemde uitspraken wordt dezerzijds volgehouden dat artikel 1 (F) terecht is tegengeworpen.

Voor zover betrokkene een beroep heeft gedaan op "family life" als bedoeld in artikel 8 EVRM wordt het volgende overwogen. De omstandigheid dat de echtgenote van betrokkene en zijn kinderen inmiddels zijn genaturaliseerd, kan niet tot een ander oordeel leiden. De bevoegdheid van de minister om af te wijken van de in de artikelen 14, 20, 28 en 33 van de Vreemdelingenwet neergelegde hoofdregel dat een verblijfsvergunning op aanvraag wordt verleend, is in artikel 3.6 van het Vreemdelingenbesluit begrensd tot de in die bepaling limitatief opgesomde beperkingen waaronder verblijf kan worden toegestaan. De beperking verband houdende met gezinshereniging en gezinsvorming staat daarbuiten. Derhalve hoeft bij de beoordeling van het ambtshalve verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw, geen rekening te worden gehouden met artikel 8 EVRM (ABRS, 3 november 2004, 200404333/1). In de onderhavige zaak zijn geen gronden gelegen op grond waarvan van de bovenbeschreven algemene beginselen dient te worden afgeweken. In artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht is de inherente afwijkingsbevoegdheid opgenomen. Volgens de tekst van en de toelichting op dit artikel is de bevoegdheid om van een beleidsregel af te wijken beperkt tot bijzondere gevallen. De belanghebbende moet onevenredig nadeel ondervinden bij het handhaven van de beleidsregel. Bij de behandeling van deze aanvraag is beoordeeld of er aanleiding bestaat om gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Er wordt geen reden gezien om tot een ander oordeel te komen.

De procedure in het onderhavige geval is zorgvuldig verlopen. Het besluit is geenszins in strijd met het Vluchtelingenverdrag, de Vreemdelingenwet, de Algemene Wet Bestuursrecht, het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens dan wel de beginselen van behoorlijk bestuur.

Op grond van het bovenstaande is het bezwaar ongegrond en komt betrokkene niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het bepaalde bij en krachtens de Vreemdelingenwet en de Algemene wet bestuursrecht;

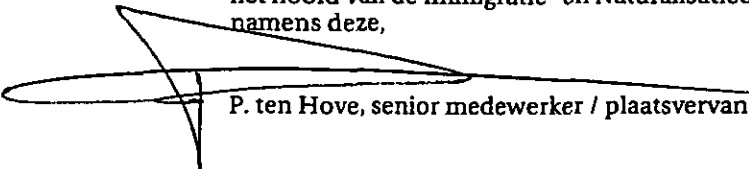
BESLUIT:

het bezwaar ongegrond te verklaren.

Schiphol,

29 MAART 2006

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

P. ten Hove, senior medewerker / plaatsvervangend unitmanager

Tegen het besluit het bezwaarschrift ongegrond te verklaren kan een beroepschrift worden ingediend. Daartoe dient betrokkene, of diens wettelijk vertegenwoordiger, zijn bijzonder gemachtigde of advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gemachtigd, een aan de Vreemdelingenkamer van de rechtbank te 's-Gravenhage gericht beroepschrift in te dienen.

Het beroepschrift dient te worden gezonden naar:
Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken (CIV)
Postbus 1601
2003 BR Haarlem

Faxnummer: 023 – 512 67 36 (bewaringszaken en AC-procedures)
Faxnummer: 023 – 512 66 01 (voorlopige voorziening en beroep)

U wordt verzocht hierbij gebruik te maken van het aangehechte informatieblad voor de rechtbank. Zodra het CIV een procedure aan een rechtbank heeft toebedeeld, ontvangt u van de betreffende rechtbank een ontvangstbevestiging. De op de procedure betrekking hebbende stukken dient u eerst nadat u deze ontvangstbevestiging heeft ontvangen bij de behandelende rechtbank in te dienen. U wordt verzocht de op de procedure betrekking hebbende stukken niet aan het CIV te sturen.

Het beroepschrift moet schriftelijk worden ingediend binnen vier weken na de dag waarop de beschikking is toegezonden.

Van belang is dat ingevolge artikel 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht een beroepschrift tijdig is ingediend, indien het voor het einde van de genoemde termijn van vier weken is ontvangen, of indien het voor het einde van deze termijn ter post is bezorgd, mits het in dat geval niet later dan één week na afloop van de termijn is ontvangen.

Voorblad, behorende bij de beschikking van
Kenmerk Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND): 9911-15-8037
V-nummer:

Hierbij ontvangt u mijn beschikking op uw bezwaar.

Mijn beschikking houdt in dat uw bezwaar ongegrond is.

Als gevolg van deze beschikking eindigt uw rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8 van de Vreemdelingenwet. Het gevolg daarvan is dat u Nederland binnen vier weken uit eigen beweging dient te verlaten. Bij gebreke hiervan kunt u worden uitgezet.

Indien u het niet eens bent met mijn besluit, dat ziet op de ongegrondverklaring van het bezwaarschrift, kunt u daartegen een beroepschrift indienen. Een beroepschrift kan worden ingediend binnen vier weken na toezending over de post van dit besluit.

U dient Nederland binnen vier weken na toezending over de post van dit besluit te verlaten.

De behandeling van het beroepschrift mag u niet in Nederland afwachten. U kunt de voorzieningenrechter van de rechtbank door middel van een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening verzoeken te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven totdat op het beroepschrift is beslist. U heeft hiervoor gedurende de u gegunde vertrektermijn de gelegenheid.

Het eerste, tijdig ingediende, verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening zal in het algemeen betekenen dat van de bevoegdheid tot uitzetten geen gebruik wordt gemaakt tot op het verzoek is beslist.

Het beroepschrift en het verzoek om een voorlopige voorziening dienen te worden gezonden naar:

Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken (CIV)
Faxnummer: 023 - 512 67 36 (bewaringszaken en AC-procedures)
Faxnummer: 023 - 512 66 01 (voorlopige voorziening en beroep)

U wordt verzocht hierbij gebruik te maken van het aangehechte informatieblad voor de rechtbank. Zodra het CIV een procedure aan een rechtbank heeft toebedeeld, ontvangt u van de desbetreffende rechtbank een ontvangstbevestiging. De op de procedure betrekking hebbende stukken dient u eerst nadat u deze ontvangstbevestiging heeft ontvangen bij de behandelende rechtbank in te dienen. U wordt verzocht de op de procedure betrekking hebbende stukken niet aan het CIV te sturen.

Terugkeerinformatie

Informatie over de IOM

De Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) is een onafhankelijke en neutrale organisatie die ondersteuning biedt bij vrijwillig vertrek uit Nederland. De IOM kan u desgewenst informeren over vertrek uit Nederland en de ondersteuning die de IOM u daarbij kan bieden.

De IOM heeft in Nederland de volgende districtskantoren:

Drachten	(Groningen, Friesland en Drenthe)
Zwolle	(Overijssel, Gelderland, Utrecht en Flevoland)
Amsterdam	(Noord- en Zuid-Holland en Zeeland)
Eindhoven	(Noord-Brabant en Limburg)

Voor informatie over het districtskantoor of spreekuur bij u in de buurt kunt u contact opnemen met de IOM via het nummer 0900-746 44 66 (€ 0,05 per minuut).

Algemene informatie

Bij vertrek uit Nederland dient u altijd de vreemdelingendienst op de hoogte te stellen.

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 19731

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 22 juni 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Afghaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M.E. Muller, advocaat te Gouda,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. S. Gobardhan, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verweerder heeft eiser bij besluit van 9 mei 2003 kenbaar gemaakt niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen onder de beperking: "tijdsverloop in de asielprocedure". Eiser heeft tegen dit besluit op 6 juni 2003 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 11 juli 2003 ongegrond verklaard.
- 1.2 Eiser heeft tegen dit besluit op 7 augustus 2003 beroep ingesteld. Deze rechtbank heeft bij uitspraak van 25 mei 2005 (zaaknummer AWB 03/43228) het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd.
- 1.3 Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 29 maart 2006 opnieuw ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 20 april 2006 beroep ingesteld.
- 1.4 Verweerder heeft bij brief van 20 maart 2007 gereageerd.
- 1.5 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 30 maart 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

zaaknummer: AWB 06 / 19731

2

- 2.2 De rechtbank betreft bij de beoordeling van het beroep de volgende feiten. Eiser heeft op 15 november 1999 aan aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Verweerder heeft deze aanvraag afgewezen bij besluit van 9 mei 2003. Eiser heeft beroep ingesteld tegen dit besluit. Dit beroep heeft de rechtbank bij uitspraak van 25 mei 2005 (zaaknummer AWB 03/32540) ongegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) heeft deze uitspraak bij uitspraak van 29 september 2005 (zaaknummer 200505677/1) bevestigd.
- 2.3 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het zogeheten driejarenbeleid, omdat hij een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid vormt. Er zijn ernstige redenen om te veronderstellen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1 (F) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).
- 2.4 Eiser heeft zich in beroep op het standpunt gesteld dat het bestreden besluit niet juist is gemotiveerd. De artikelen in het Vreemdelingenbesluit en de onderdelen van de Vreemdelingencirculaire waar verweerder naar verwijst hebben geen betrekking op deze zaak, waarin sprake is van het (niet) ambtshalve verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Voorts stelt eiser dat verweerder op grond van artikel 4:84 Awb had moeten afwijken van het geldende beleid, omdat in het geval van eiser sprake is van bijzondere persoonlijke omstandigheden. Ten slotte heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte niet heeft beoordeeld of sprake is van schending van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.5 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw, is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Ingevolge het tweede lid van deze bepaling wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Regels worden over de beperkingen zijn neergelegd in het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb).
- 2.6 In artikel 3.6, aanhef en onder b, Vb, zoals dat luidde voor 15 mei 2004 en voor zover in deze zaak van belang, is bepaald dat de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ambtshalve kan worden verleend onder de beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag.
- 2.7 Ingevolge het toepasselijke overgangsrecht blijft artikel 3.6 Vb van toepassing ten aanzien van de vreemdeling die voor 1 januari 2003 voldeed aan de voorwaarden voor het verlenen van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een aanvraag (artikel 11, tweede lid, Besluit van 26 september 2003, Stb. 2003, 364).
- 2.8 Ingevolge artikel 3.77, eerste lid, aanhef en onder a, Vb kan de aanvraag voor tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 16, eerste lid, onder d, Vw worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling zich schuldig

zaaknummer: AWB 06 / 19731

3

heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag.

- 2.9 Niet in geschil is dat eiser een persoon is ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen in de zin van artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag.
- 2.10 Verweerder heeft zich bij zijn beslissing dat eiser een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid vormt in het bestreden besluit gebaseerd op C2/9.3 Vb. Volgens paragraaf C2/9.3 Vc geldt onder meer als contra-indicatie dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Voor de invulling van deze begrippen verwijst deze paragraaf naar paragraaf B1/2.2.4 Vc, en daarmee naar artikel 3.77 Vb. Zoals de AbRS bij uitspraak van 28 december 2006 (LJN: AZ5977) heeft overwogen wordt dit artikel daardoor niet de juridische grondslag van het in eerstgenoemde paragraaf vermelde beleid of de op grond van dat beleid genomen besluiten. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder het besluit toereikend heeft gemotiveerd.
- 2.11 Uit het vorenstaande volgt dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een contra-indicatie voor het ambtshalve verlenen van een verblijfsvergunning regulier wegens tijdsverloop in de asielprocedure, omdat eiser een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.
- 2.12 Anders dan eiser heeft betoogd bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte niet heeft beoordeeld of sprake is van schending van artikel 8 EVRM. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling vindt de beoordeling of artikel 8 EVRM tot vergunningverlening noopt plaats naar aanleiding van een aanvraag om toelating in verband met verblijf bij een gezins- of familielid (AbRS 3 november 2004, 200404333/2). Hiervan is in deze zaak geen sprake.
- 2.13 Ter onderbouwing van zijn standpunt dat verweerder ten onrechte geen gebruik heeft gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid heeft eiser gewezen op de volgende omstandigheden. Eiser is al meer dan twintig jaar getrouwd met een Nederlandse vrouw. Eiser en zijn echtgenote hebben vier kinderen die de Nederlandse nationaliteit hebben. Er is sprake van gezinsleven tussen eiser en zijn echtgenote en tussen eiser en zijn kinderen. Eiser kan niet studeren, werken of reizen en staat onder psychische druk. Bovendien is in de asielprocedure sprake geweest van een misverstand als gevolg van een vertaalfout van de verklaringen van eiser.
- 2.14 In deze omstandigheden is naar het oordeel van de rechtbank geen grond gelegen voor het oordeel dat het toepasselijke beleid niet in verhouding staat tot het daarmee beoogde doel.
- 2.15 Eiser stelt dat door een verkeerde vertaling de functie, die hij destijds in Afghanistan verrichtte, onjuist is komen vast te staan, waardoor hem ten onrechte artikel 1 (F) Vluchtelingenverdrag is tegengeworpen. De rechtbank is van oordeel dat deze door eiser gestelde vertaalfout thans niet aan de orde is. De beslissing al dan niet ambtshalve over te gaan tot het verlenen van een vergunning op grond van tijdsverloop wordt eerst genomen indien vaststaat dat aan een vreemdeling geen verblijfsvergunning asiel wordt verleend. Hetgeen in de asielprocedure is vastgesteld, namelijk dat verweerder artikel 1 (F) Vluchteling heeft kunnen tegenwerpen en dus

zaaknummer: AWB 06 / 19731

4

een verblijfsvergunning asiel heeft kunnen weigeren, vormt uitgangspunt in de reguliere procedure. Daarin is voor toetsing van het standpunt van eiser in deze geen plaats.

2.16 Uit het vorenstaande volgt dat de aangevoerde gronden niet kunnen leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.

2.17 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.18 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.P. Smit, rechter, en op 22 juni 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. A.P.M. van Dullemen, griffier.

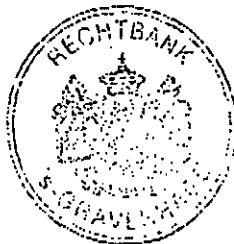
Afschrift verzonden op: 27 JUNI 2007

Coll:

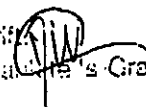

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor het afleverend afschrift
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

I

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE
PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

mr M.E. Muller
mr R.G. van den Heuvel
mr L. de Roode

Naaierstraat 6
2801 NE Gouda
Telefoon (0182) 511211
Fax (0182) 522028

RAAD VAN STATE	
INBESCHRIJVEN	
24 JUL 2007 ✓	
ZAAKNR.	VZ
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Gouda, 24 juli 2007
Inzake -----/Staat hoger beroep, 11.910
Uw ref. 9911.15.8037 ; CRV-nr.:

3129-A

Geachte heer, mevrouw,

In bovengenoemde zaak doe ik u bijgaand toekomen een hoger beroepschrift alsmede een kopie van de uitspraak waarop het beroep betrekking heeft, met het verzoek dit op de gebruikelijke wijze in behandeling te nemen.

Ik verzoek u de ontvangst van het beroep zo spoedig mogelijk schriftelijk te bevestigen.

In afwachting van uw berichten verblijf ik,

hoogachtend,
uw, d.w.,

M.E. Muller

Muller & Van den Heuvel Advocaten is een samenwerking tussen Muller advocaten b.v. en Mr. R.G. van den Heuvel. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitgekeerd.

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEZ. ZAKEN	
24 JUL 2007	
ZAAK	
AKTIE	
INZ. NO.	

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Gravenhage

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

kenmerk rechtbank: AWB 07 / 19731
kenmerk IND: 9911.15.8037
CRV-nummer: !

Geeft erbij in kennis:

geboren op , van Afghaanse nationaliteit, thans
wonende te 's , verder te noemen appellant, thans woonplaats kiezende te
Gouda aan de Naaierstraat no 6 ten kantore van Muller & Van den Heuvel Advocaten van
wie mevrouw mr M.B. Muller in deze als gemachtigde zal optreden en dit verzoek
ondertekent nadat zij daartoe door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd

Feiten:

Appellant is op 10 november 1999 Nederland ingereisd en heeft zich op dezelfde dag
gemeld. Op 15 november 1999 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling
ingediend. Daags daarna is appellant gehoord. Het nadere gehoor heeft plaatsgevonden op
23 december 1999. Een aanvullend gehoor heeft plaatsgevonden op 13 juni 2002 alsmede
op 29 november 2002. Van al deze gehoren is een rapport opgesteld. Appellant heeft
gereageerd en heeft correcties en aanvullingen ingediend op de inhoud van de genoemde
rapporten.

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

Op 12 februari 2003 is naar aanleiding van de aanvraag een voornemen tot afwijzing kenbaar gemaakt. Appellant heeft zijn zienswijze naar voren gebracht. Bij beschikking d.d. 9 mei 2003 is de aanvraag om toelating als vluchteling niet ingewilligd wegens het tegenwerpen van artikel 1F Vluchtelingenverdrag. Tevens is op deze grondslag een verblijfsvergunning regulier op basis van het driejarenbeleid onthouden.

Tegen dit besluit is tijdig beroep ingediend. Voorts is een bezwaarschrift ingediend op 6 juni 2003 tegen het niet-verlenen van de verblijfsvergunning regulier. Dit bezwaarschrift is bij beschikking d.d. 11 juni 2003 ongegrond verklaard. Op 7 augustus 2003 is daartegen beroep ingediend.

Beide beroepen hebben gediend op 25 mei 2005 bij de rechtbank te 's-Gravenhage. Het beroep is ongegrond verklaard voorzover het betrekking had op het afwijzen van de asielaanvraag en het beroep is gegrond verklaard voorzover het betrekking had op de ongegrondverklaring van het bezwaarschrift van 6 juni 2003. Tegen deze uitspraak is door appellant hoger beroep ingesteld op 30 juni 2005. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in haar uitspraak d.d. 29 september 2005 de aangevallen uitspraak bevestigd.

Nadien is appellant gehoord door een ambtelijke hoorcommissie op 10 januari 2006. Vervolgens zijn de gronden van het bezwaarschrift nog nader aangevuld. Bij beschikking d.d. 29 maart 2006 heeft geïntimeerde het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Tegen deze beschikking is beroep ingediend. Dit beroep is behandeld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem d.d. 30 maart 2007. De rechtbank heeft in haar uitspraak d.d. 22 juni 2007, en verzonden op 27 juni 2007 het beroep ongegrond verklaard (productie 1).

Appellante komt in hoger beroep van deze uitspraak te weten de uitspraak van 22 juni 2007, AWB 06 / 19731, rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem. Appellant is van oordeel dat het besluit van geïntimeerde rechtens niet juist is en dat de rechtbank het beroep gegrond had dienen te verklaren.

In het onderstaande volgen de grieven tegen de uitspraak.

Grieven:**GRIEF 1:**

Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat:

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

"Verweerder heeft zich bij zijn beslissing dat eiser een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt in het bestreden besluit gebaseerd op C2/9.3 Vb. Volgens paragraaf C2/9.3 Vc geldt onder meer als contra-indicatie dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Voor de invulling van deze begrippen verwijst deze paragraaf naar paragraaf B1/2.2.4 Vc, en daarmee naar artikel 3.77 Vb. Zoals de AbRS bij uitspraak van 28 december 2006 (LJN: AZ5977) heeft overwogen wordt dit artikel daardoor niet de juridische grondslag van het in eerstgenoemde paragraaf vermelde beleid of de op grond van dat beleid genomen besluiten. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder het besluit toereikend heeft gemotiveerd."

Toelichting:

De rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, heeft in haar uitspraak d.d. 26 mei 2006 (productie 2) overwogen dat het besluit van 7 augustus 2003 onvoldoende draagkrachtig was gemotiveerd omdat geïntimeerde artikel 3.77 Vb ten onrechte aan het besluit ten grondslag heeft gelegd.

De beschikking is door de rechtbank Haarlem vernietigd op basis van een motiveringsgebrek. Uit het besluit van geïntimeerde wat ter toetsing voorligt blijkt onomstotelijk dat wederom naar de artikelen 3.77 en 3.78 Vb wordt verwezen.

De rechtbank overweegt dat dit er niet toe leidt dat het artikel 3.77 Vb daardoor de juridische grondslag van het niet-verlenen van de verblijfsvergunning, dan wel de motivering daarvan, wordt. Hierbij heeft de rechtbank verwezen naar de uitspraak van uw Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 28 december 2006. Echter in deze uitspraak overweegt uw Afdeling dat:

"Voor de invulling van deze begrippen verwijst deze paragraaf naar paragraaf B1/2.2.4 van de Vc 2000, en daarmee naar artikel 3.77 van het Vb 2000. Daardoor wordt dit artikel niet juridische grondslag van het in eerste genoemde paragraaf vermelde beleid of de op grond van het beleid genomen besluit".

Echter in de onderhavige zaak heeft geïntimeerde ondanks de eerdere uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage en de bevestiging van uw Afdeling van deze uitspraak weer letterlijk verwezen naar de artikel 3.77 en 3.78 Vb en niet alleen naar het beleid zoals neergelegd is in de Vc. Als productie 3 wordt de beschikking overgelegd. In de beschikking staat opgenomen dat:

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

"Uit B1/2.2.4.1 van de Vreemdelingencirculaire blijkt dat dit algemene beleid voor wat betreft de eerste verblijfsaanvaarding is gebaseerd op de artikel 3.77 en 3.78 van het Vreemdelingenbesluit.

Voorts wordt hier verwezen naar C1/5.13.3 van de Vreemdelingencirculaire, waar eveneens wordt bepaald dat indien er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1 F van het Vluchtelingenverdrag, deze vreemdeling op grond van artikel 3.77 van het Vreemdelingenbesluit niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier.

Hiermee is de onderhavige zaak niet gelijk aan de zaak waarover is geoordeeld in uw uitspraak d.d. 28 december 2006 (LJN: AZ 5977).

Geïntimeerde heeft artikel 3.77 Vb wel aan het besluit ten grondslag gelegd.

GRIEF 2:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat:

"Ter onderbouwing van zijn standpunt dat verweerder ten onrechte geen gebruik heeft gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid heeft eiser gewezen op de volgende omstandigheden. Eiser is al meer dan twintig jaar getrouwd met een Nederlandse vrouw. Eiser en zijn echtgenote hebben vier kinderen die de Nederlandse nationaliteit hebben. Er is sprake van gezinsleven tussen eiser en zijn echtgenote en tussen eiser en zijn kinderen. Eiser kan niet studeren, werken of reizen en staat onder psychische druk. Bovendien is in de asielprocedure sprake geweest van een misverstand als gevolg van een vertaalfout van de verklaringen van eiser.

In deze omstandigheden is naar het oordeel van de rechtbank geen grond gelegen voor het oordeel dat het toepasselijke beleid niet in verhouding staat tot het daarmee beoogde doel."

Toelichting:

Appellant heeft in de onderhavige zaak verzocht aan geïntimeerde gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid en heeft ter onderbouwing van dit verzoek verwezen naar zijn persoonlijke omstandigheden. Geïntimeerde heeft zich op het standpunt gesteld dat deze afweging voldoende in het besluit is gemaakt.

De rechtbank is van oordeel dat het toepasselijk beleid in verhouding staat tot het daarmee beoogde doel.

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

De rechtbank laat echter na te beoordelen of de motivering van geïntimeerde in het besluit met betrekking op het beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid voldoende is. Alhoewel appellant bekend is met het feit dat de rechtbank in haar uitspraak geen motiveringsverplichting heeft ten aanzien van alle punten die zijn opgemerkt in de beroepsprocedure, is het beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid een van de belangrijkste punten in de onderhavige zaak nu niet zozeer de vraag was of het toepasselijke beleid in verhouding staat met betrekking tot het beoogde doel maar een individuele belangenafweging en de motivering daarvan, is de rechtbank niet ingegaan op de door appellant naar voren gebrachte beroepsgrond.

De motiveringsplicht van de rechtbank staat benoemd in 8:77 Awb. Uit dit artikel blijkt niet dat de rechtbank bij alles wat is aangevoerd afzonderlijk de motivering in de uitspraak dient op te nemen en dient te bespreken. Echter, uit de uitspraak mocht wel blijken dat het een en ander is meegewogen in de uitspraak. Uit de aangevallen uitspraak blijkt dit niet, dan wel in ieder geval onvoldoende.

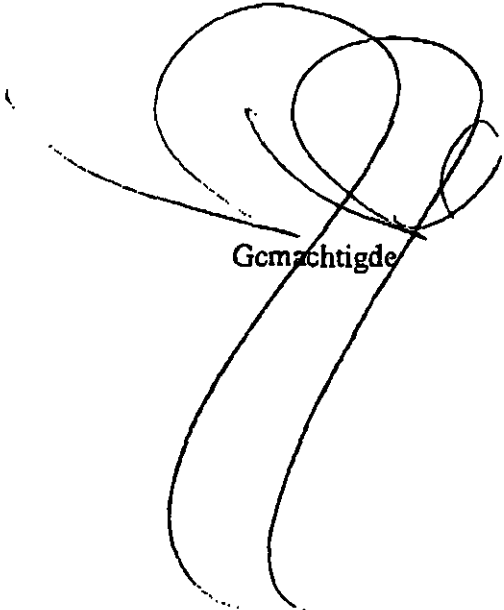
GRIEF 3:

Zoals uit het bovenstaande blijkt had de rechtbank het beroep gegrond dienen te verklaren.

Nu deze grieven dienen te slagen dient de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem d.d. 22 juni 2007 te worden vernietigd.

Het is op deze gronden dat appellant concludeert, dat het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen het onderhavige hoger beroepsschrift gegrond te verklaren, het vonnis van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, AWB 06 / 19731, uitgesproken op 22 juni 2007 en verzonden op 27 juni 2007 tussen appellant als eiser en geïntimeerde als verweerder, te vernietigen en geïntimeerde te veroordelen in de kosten van de procedure.

Gouda, 24 juli 2007

Gemachtigde